

Kiadja a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület, Budapest, IX., Üllői-út 77. sz.

Előfizetési ára 2.— P. E példány 20 fill.

MÁJUS!

Varázslatos, virágos, Máriának szentelt hónap! Valami egészen egyedülálló! Mindig a legtöbb szépséget termi és kínálja. A természet megújulása a varázslata; virágainak pompája a szépsége; a Máriának szenteltsége a „lelkülete”. Lelki vonatkozásban az összes hónapok közül a legtöbbet mond nekünk, mert harmatos, üdevirágos bája mind csak keret a legnagyobb csoda, a leggyönyörűbb virágoskerttel, Máriával szemben, aki május minden szépségének középpontjában áll. Mint Canterbury Szent Tamás írja a Szűzanyáról, hogy „dicsőségének nagy fénye beragyogja az eget”. Mária személye a májusi keretben *értelmet ad* minden szépségnek, mert Őbenne szinte az egész egyházi év ünnepei ünnepeket; Mária a szentségi Jézussal együtt szerepel májusi ájtatosságainkon és a megváltó kegyelmek élete a májusi lelkiélet. Mária Jézushoz vezet. Mária nem imádás tárgya, hanem velünk együtt imádkozik. Bennünket csak hevít, erősít és segít. Leszáll közénk és imádkozik, sír, könyörög velünk. Tökéletlenségeink fölött ott ragyognak az Ő tökéletességei! Bűntől, korszellemtől, küzdelmekben elfáradtságunktól deformált lelki arcunkat megszépíti a máriás vonás, melyet neki a duplán ható májusi szellem ad. Egyik hatása ennek a szellemnek a Mária közelében kifejlődő finomság és gyengédség, a másik pedig a máriás telítettség. Mária van fölöttünk, közöttünk, bennünk és életünk minden megnyilvánulásán Őreá emlékezteti a jó Istent. Ezt nem szabad elfelednünk!

Oltáregyleti vonatkozásban is a máriás színek hónapja a május. Hiszen a reparatrix (engesztelő Szűz Mária szelleme) gondolat megvalósítására nagy felhívás minden évben az Örökimádás május 2-án visszatérő nagy ünnepe; azután a májusi ájtatosságok középpontjában a trónjára helyezett Oltáriszentség előtt is minden, a mit az Úr Jézus kap, az máriás: tartalomban, formában, színben, szándékban Mária vonásait tükrözi a lelki élet.

Legyen oltáregyleti életünk minél tökéletesebben máriás vonásokkal megszentelve.

„Ime az Úr szolgáló leánya” — *kész vagyok mindenben az engesztelésre!*

„És az Ige testté lőn” — gondjaimra van bízva az „Ige” az Oltáriszentségben, anyai szívvel gondozom, foglalkozom Vele, kísérem, követem a szegény templomokba is és anyai érzelmeim legtökéletesebb kinyilvánítása a mélyen átértett, egészen az Úr Jézus számára kész szívvel végzett szentáldozás, mely „teljes pihenő” (Szent Gertrúd) és igazi „vigasztalódás” az Úrnak.

Ennek az anyai szívnek a szellemében kezeljük egyházunk ügyeit. Érezzünk vele szemben is Mária anyai szívével; imádkozzuk és apostolkodjunk ennek az anyai szívnek csodálatos kitartásával, bizalmával és erejével!

Vízión! Látomás ez, amelynek valóráválása tőlünk függ! Tegyük vele gazdaggá ezt a nagyon szegény, nyomorúságos világot!

Mátrai Gyula dr.

Hálatáblákat a mindenkor segítő Szűz Mária-, illetve Szent József-oltárhoz többé nem fogadhatunk el, mert az erre szánt hely betelt. Most a hálát úgy fejezhetjük ki, hogy az erre szánt összeget az Oltáregyesület céljaira, az Örökimádás-templomnak, vagy a neszemélyi zárdakápolnának (felszentelés címe: A kegyelemeszközlő Szűz Mária) juttatjuk. Mindenütt legalább annyira kifejezi hálánkat, mintha kőbe vésztük volna.

EGY PÁPAI MISE EMLÉKEI.

(Római élmények.)

(Folytatás.)

A szentmise legfenségesebb részéhez érünk, az Úrtelmutatáshoz, ezt mindenki látni akarja s itt, a főhajóban feltérdelünk a padokra. Páratlan látvány tárul most elém! A pápai oltár körül a térdreboruló papság serege, hermelinek, prémekek, uszályok, a vigyázz-állásra meredt pápai testőrség, a jobb kereszthajó első sorában fehér ruhába, fátyolba öltözött női csoport. Míg a Szentatya a konszekráló szavakat suttogja, ötvenezer ember borul térdre, elhallgat az énekkar s néma csend borul a bazilikára. Most a Szentatya lassan felmutatja a főhajónak az Úr szent testét s fenn a magasban az ezüstharsonákon bűbajos melódiát fújnak. Mintha a mennyország nyílt volna meg, hogy ég és föld imádattal nézzen a világegyetem Királyára. Majd a Szentatya az oltár szélére megy s először a jobb, majd a bal kereszthajónak mutatja fel a Szentostyát, mialatt a mennyei harsonazene egyre szól. Valakit mellettem megráz a sírás, nem bírja magát térdelve tartani a padon, leszáll s a földre térdelve kezébe temeti arcát és zokog. — Megragadó volt a Szentatya áldozása, amikor az oltártól felment a szentélybe s a «Chatedra Petri» alatt trónszékének lépcsőjén térdénállva, aranycsövön szívta fel a szent vért a kehelyből, majd visszatérve a pápai oltárhoz, befejezte a szentmisét.

A szertartás végeztével ismét megindul a pápai menet, amely oly hosszú, hogy a menetet megnyitó szertartásmester már a bazilika bejáratánál van, amikor a Szentatya a szentélyből a pápai oltárhoz ér. Ekkor a négyes sorokban haladó egész díszkíséret visszafordul az oltár felé és letérdel. Leszáll a Szentatya is trónszékéről a confessionál s imádkozik. Harangszó hallatszik, a bazilika Veronika-pillérjének erkélyére kijön három főpap és a térdreboruló tömegre áldást ad a bazilikában őrzött legszentebb ereklyével: az Üdvözítő keresztyének darabjával, a szent Lánzsával, amivel Urunk Szívét a kereszten átdöfték, Szent András apostol koponya-ereklyéjével és a «Volto Santo»-val (Veronika kendője), amelynek aranyrámája szikrázik a drágakövek sokaságától. Ó, ha valaki ezt a fölséges képet megörökíthette volna! Mily kegyelem ezt megérteni és meglátni! Hiszen ezekkel az ereklyékkel csak évente egyszer, húsvétkor adnak áldást.

Most megkezdődik a Szentatya búcsúztatása híveitől. A sediarük (székvivők) — éppen itt mellettem — felemelik a Szentatyát s a jobb kereszthajó felé mutatják. Megindító jelenetek játszódnak most le. Akik ott vannak — ezer és ezer ember —, imázsámolyukra feltérdelve kitért karokkal kiáltoznak: «Áldj meg minket Szentatyánk!» és határtalan ovációval ünneplik a Pápát. Számolom, amint Őszentsége már nyolcadszor ad áldást rájuk, s a lakályok nem bírják elfordítani a trónszéket. Mi, akik a főhajóban Őszentsége közelében hódoló tisztelettel térdelünk ülőhelyeinken, megrendülve nézzük ezt a megható jelenetet, már amennyire könnyeink fátyolán át látjuk, s ahogy körülnézek látom, hogy a fekete zsorzett-ruhákra, kikeményített ingmellekre, papi reverendákra hullanak a könnyek, amit itt nem tud, de nem is akar senki visszafolyatni, mint közelemben az a két hölgy, kiknek inasuk tartja karján, köpenyüket, s az inas épúgy sír, mint úrnői. Szemünk láttára megújult itt az a jelenet, amikor a forradalmak elől a nápolyi királyság területére menekülő VII. Pius pápa visszatért az örökvárosba s rómaiak ablakiból virágot szórtak s kitért karokkal könyörögtek áldásért. Végre elfordítják a bal kereszthajó felé a trónszéket s ott ugyanaz a jelenet megismétlődik. Majd a főhajón hozzák a Szentatyát, mi az itt levők persze nem mozdulhatunk, mert a pápai csendőrség sorsfala lezárva tartja az ülőhelyek közönségét. Ám a kereszt- és

oldalhajók roppant tömege megindul, kíséri a Szentatyát háttal a bejáratnak, szembe-tapsolva a Pápát, szakadatlanul kendőt lobogtatva, éljenezve: «Evviva il Papa»! Az óriási lelkesedés tombol, végighullámzik a bazilika ívei között s fel száll a mennyezetig, ahol az aranyos napsugarak játszanak a templom szépséges feliratának ötméteres betűin: «Innét ragyog a világba a hit közössége, innét indul ki a pápi rend egysége!»

Eltűnt a látomás! Elvonult a Szentanya s a nép félórán át tódul ki a Szent Péter-ből, azaz tolong, mert most lesz a nagy áldás a bazilika külső loggiájáról. Mire kiérek a templomból, a bazilika órája már háromnegyed egyet mutat. A szörnyű méretű tér felét lezárta a pápai katonaság, s nekünk, akik a misén résztvettünk, kényelmes helyünk van itt, a tér felső részén, hanem a tér tulsó oldalán csaknem a Tiberis-partig beláthatatlan sokaság, egy embertenger nyüzsgő, mozog. Tele emberrel a kolonnádok tetőtérassza is. Feszült várakozásban mindenki. Leengedik a főerkélyen a címeres bársonytakarót, s a bazilika homlokzatának sok-sok erkélyét ellepi a számtalan magasrangú papság, a középső loggia közelében levő erkélyeken a püspökök, érsekek. Az óra egyet üt, a katonazenekar rázendít a pápai himnuszra, vezényszavak hangzanak, hozzák a Szentatyát s hordozható trónszékkel, kijön vele az erkélyre kísérete is, a mintegy húszfőnyi papság. Felhangzik az óriási tömeg ujjongó tapsorkánja, rengeteg fényképezőgép, látszó mered feléje. Öszentsége magához inti trónszék mögötti álló toll-legyezőket tartó lakályokat, s azoknak vasrúdját megfogva feláll a trónszék legfelső lépcsőjére, hogy a legtávolabb állók is láthassák, mire a lelkesedés tetőfokra hág. Végre a hatalmas emberraj elcsendesül s egyik pap a confiteort énekli. Mindnyájan térdreborulunk, mi legközelebb lévők a bazilika feljáró lépcsőire s így fogadjuk a Szentanya áldását, amely most száll «urbi et-orbi». Az áldás után újabb ünneplés, a hívők milliói fáradhatatlanul tapsolják a Pápát, bizonyosságul annak, hogy «mindörökre a megígért isteni, szent kőszál marad»! (K.) A katonazenekar ismét felszendül, Péter Utódja újra és újra megáldja híveit s kíséretével lassan elvonul.

Az áldásosztás félórát tartott. Délután két óra van, mikor a pápai katonaság felozslatja a kordont s elmozdulhatunk helyünkről. A néptömeg eloszlik, a sekrestyés kihozza a nagy kulcsköteget s a Péter-bazilika bezárul. A Vatikán pedig áll tovább mozdulatlanul: «míg idő lesz és századok, az Egyház él, Sion ragyog». (M.)

Hoffer Ilona hitoktató.

Szűz Mária örömeinek tisztelete nagyon májusra való ájtatosság. Földi hét örömét ismerjük (ugyanazok mint az örvendetes olvasó titkai, kivéve a negyediket, amely a három király hódolata az Úr Jézusnál, a 6. az Úr Jézus feltámadása, a 7. Mária mennybevitele).

A Szűzanya azt kívánta, hogy égi örömeit is tiszteljük és Canterbury Szent Tamásnak Szűz Mária a következő mennyei örömeit nevezte meg és ajánlotta tiszteletre (egy-egy Üdvözléggel!).

1. A legszentebb Szentháromság őt minden teremtménynél jobban tiszteli.
2. Szűzessége őt az összes angyalok és szentek fölé emelte.
3. Dicsőségének nagy fénye beragyogja az eget.
4. Hogy az üdvözültek őt Isten anyjaként tisztelik.
5. Hogy Fia mindent teljesít, amit ő kér.
6. Hogy a földön sok kegyelmet nyert s szolgálaira a mennyben nagy dicsőség vár.
7. Hogy dicsősége az ítélet napjáig szüntelen növekszik.

Jelentés a szatmáregyházmegyei oltáregyesületekről.

Az Oe. szatmáregyházmegyei igazgatója a következőkben számol be az Oltáregyesületek jelenlegi helyzetéről a szatmári egyházmegyében :

Aknasugatagon az Oe. megalakult 1942 febr. 1-én. Tagok száma 12. A tagok névsorát törzskönyvezés végett mellékelten beküldöm.

Batizon az Oe. már régebben meg van alakítva. A tagok számáról még nem érkezett jelentés. 20 P alamizsna.

Csanálos. Az Oe. már régebben megalakult. Tagok száma 60. 1941. évről 15 P alamizsna.

Csenger. Az Oe. alakult 1935-ben. Tagjainak száma jelenleg 41.

Csicser. Alakult 1942 jan. 18. Tagjainak száma 64.

Dolha. Alakult 1942 jan. 25. Tagjainak száma 75.

Fancsika. Tagjainak száma 22.

Fehérgyarmat. Tagjainak számáról még nem érkezett jelentés. 1941. évi alamizsna 20 P.

Felsőbánya. Tagjainak száma 82.

Gyertyánliget. Alakult 1942 jan. Tagjainak száma 27.

Huszt. Alakult 1942 jan. Taggyűjtés még folyik.

Jánk. Tagjainak száma 89. 1941. évi alamizsna 25 P.

Kálmánd. Alakult 1942 jan. 18. Tagjainak száma még nem érkezett be.

Krasznabélték. Tagjainak száma és névsora nem érkezett. Mult évi alamizsna 2 P.

Krasznasándorfalu. Tagjainak száma és névsora még nem érkezett be. Mult évi alamizsna 1.50 P.

Lázári. Alakult 1942 febr. Tagjainak száma 21.

Máramarossziget. Az Oe. megalakítása folyamatban van.

Márokpapi. Tagjainak száma és névsora még nem érkezett meg. Mult évi alamizsna 15 P.

Nagymajtény. Alakult 1935-ben. Tagjainak jelenlegi száma és névsora még nem érkezett be.

Nántü. Alakult 1942 jan. 20. Tagjainak száma 20.

Németmokra. Alakult 1942 jan. Tagjainak száma és névsora még nem érkezett be.

Perecseny. Alakult 1942 jan. Tagjainak száma 38.

Pusztadobos. Tagjainak száma 115. Mult évi alamizsna 27.60 P.

Rahó. Tagjainak száma 27. Névsor még nem érkezett.

Rónaszék. Alakult 1942 jan. 25. Tagjainak száma 49.

Szatmárcseke. Tagok száma és névsora még nem érkezett be. Mult évi alamizsna 16.70 P.

Színfalu. Tagjainak száma és névsora még nem érkezett be. 1941. évi alamizsna 2 P.

Szinérváralja. Tagjainak száma 28. Névsor még nem érkezett.

Tiszaújlak. Alakult 1912-ben. Tagjainak száma és névsor nem érkezett.

Turterebes. Alakult 1942 jan. 18. Tagjainak száma és névsora nem érkezett még be.

Vállaj. Újjászervezve 1942 jan. 29. Tagjainak száma 41.

Visk. Megalakult 1942 jan. Tagjainak száma és névsora még nem érkezett be.

Zajta. Alakult 1930-ban. Tagjainak száma 1942-ben 25. Mult évi alamizsna 10 P.

Zsuzsannamajor. Tagjainak száma és névsora még nem érkezett be. Mult évi alamizsna 10 P.

Az Oe. megalakítása több helyen folyamatban van.

A következő egyházmegyei körlevél megsürgeti az Oe. megalakítását minden plébánián.

Szatmáron, mint az egyházmegye székhelyén, önállóan fog továbbra is működni a Oe. Újjászervezése folyamatban van.

Az újonnan alakult Oltáregyesületeket beírtuk a BOKOe-ba, bekebeleztük és az új tagokat a törzskönyvbe beírtuk.

Kántor Károly mondotta: «Nézzünk az Eucharisziára! Mennyi türelmet gyakorol az Úr Jézus gyarlóságainkkal szemben. Tanuljunk Tőle nyugodtak maradni és türelmet gyakorolni!»

* * *

A Mária Reparatrix (engesztelő, a világot — a kereszten függő Úr Jézus szenvedéseiben való részvételével — együtt megváltó s ezt az engesztelést a legméltóságosabb Oltáriszentségről való gondoskodásával folytató Szűz Mária) társulat tagjai Mária anyai szívével egyesülésben ajánlják föl engesztelésüket (imádási órájuk, engesztelő szentáldozásukat és naponta 1 Údvözlégyet mondanak e fohással: «Mária Reparatrix könyörögi érettünk!»), főünnepé máj. 2-án van. Az ünnepnek külön — engedélyezett — szentmiséje van. *9 órakor dr. Mátrai Gyula* pápai kamarás celebrálja a nagymiséjét. Délután ¼6 órakor ő mondja a szentbeszédet és *dr. Rotta Angelo* pápai nuncius adja az ünnepi áldást A társulati tagok (beléphet, sőt kívánatos is hogy belépjen minden oltáregyleti tag; jelentkezés Igazgatóság Budapest, IX., Üllői-út 77.) teljes búcsút nyerhetnek a szokásos feltételek mellett.

* * *

El ne mulassa kiállításunk megtekintését (május 29—30—31-én reggel 9-től este 7 óráig a központi házban IX., Üllői-út 77) egy oltáregyesületi tag sem. Mindegyikünk adománya az a sok minden, ami a szegény templomok számára útrakészen ki van állítva!

* * *

Most jelent meg!

Rövid májusi elmélkedések kaphatók az Oltáregyesület központi irodájában (Budapest, IX., Üllői-út 77.) 50 filléres áron.

SZENTÁLDOZÁSAINK.

A mostani élet lassankint mindenre ráüti bélyegét. Mint a nagy jóslat mondja: „sokaknak szeretete kihül» (Mt. 24, 12) a szörnyűségek láttán, amik a világon történnek. Sokan vannak az életuntak, az Úristen ellen lázadók és Őt kritizálók. Csak kevesekben él a megpróbáltatást kibíró hit, mely hű Istenhez, és megtart továbbra is az Isten gyermekeinek útján azzal a tudattal, hogy — ha „hányódik is a hajó, ha recseg, ropog is a viharban — nem kell félnem, hisz kormányánál az én Atyám ott van». Pedig ez az igazi kereszténység! Istennel nem lehet perbeszállni! Az isteni Fölségnek nem lehet parancsolni vagy bármilyen módon Őt dirigálni. Őt csak megindítani lehet: alázatos könyörgéssel és az iránta való hűség gyengédségével. Olyan értékek ezek, amelyeket az Úristen is megbecsül, mert már valami isteni van bennük; az Ő irántunk való szeretetének valamelyes utánczását látja megnyilvánulni ezekben.

Termeljünk lelkünkben minél több gyengédséget! Különösen szentáldozásainkat akarjuk olyan lelkülettel végezni, amelyben az Úristent megindító alázatosság és hűséges szeretet a gyengédség drágagyöngyeivel és selyemszálaival béleli ki az Ő kis szentélyét, a szívünket.

Naponta oly sok szentáldozás történik, de olyan kevés ezekben az *Istent megközelítő és elérő hit*. Ha átélem a valóságokat, fölséges lelki élményben van részem: a mennyei életből kap ízelítőt a lelkem. Olyan valamihez jutok, ami engem fölébe emel a földi életnek és Isten életébe avat be, mint Szent Pált: „élek én, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem».

Bár ezen élmények nélkül is megvan a szentáldozás szentségi hatása, mégis kár, ha elmarad az a boldogító tudatosítás, melyhez nemcsak jogunk van, hanem amennyire tőlünk telik kötelességünk is. Hisz így van alkalma az Úrnak hozzánk szólni, bennünket irányítani, lelki meglátásokban részesíteni és Őnmagát velünk mindig jobban megismertetve a saját életét-mireánk kiárasztani, vagy még helyesebben: *életét bennünk megélnie*.

Gyakorlatilag éljük át a hitünket és szeressük azt az egészen praktikus vallási életet, amely úgy érez is, ahogy hisz, úgy gondolkodik, úgy akar és úgy cselekszik is, ahogy hisz.

Minden szentáldozás előtt a hit tiszta világosságába lépünk be s amit így látunk, azt ne feledjük el, hanem maradjunk az Úr Jézussal való egyesülés és hozzáhangelődés vágyánál és készséggel tegyünk eleget a parancsnak: „maradjatok énbennem». Őbenne mindent megtalálunk, az Úr Jézus áldozatos szelleme érinti lelkünket és mi is áldozattá tudjuk tenni küzdelmeinket és szenvedéseinket. Mint a kemény kőszézből ragyogó és puha selymet tudnak gyártani, mi is — az Úr áldozatos szellemét követve — a gyengédség finom párnáját készíthetjük áldozatainkból: a szeretet aranyszálaival összefogva és hitünk ragyogó fényével telehinta az Úr kicsi szentélyét, a mi szívünket.

Oltáregyesületek! Imádási óráinkon imádkozzunk szentáldozásaink nagyobb tökéletességeért és kívánjunk az Úr Jézusnak sok Hozzáhangolódott buzgó lelket, akikben gyönyörűsége van és akik mindent megadnak Neki, amire csak képesek! Törekedjünk magunk is jól, élő hittel, nagy lelki készséggel és figyelemmel áldozni.

* * *

Teljes búcsú: Május 1., 7., 14., 17. imádásióránk napján a közös ajátosság, illetve gyűlés napján, és egy tetszésszerinti napon.

OLTÁREGYLETI ÉLET

Kiállításunkra megtörténtek a távolabbiak (2 egész évi munka) után a közelebbi (három hétig tart) előkészületek. A kiállítást május 28-án délután 4 órakor a bíboros-hercegprímás úr Öminenciája fogja megnyitni. Ugyanő áldja meg a kiállított tárgyakat. (Vannak ugyanis egyházi szerek, amelyeknek megáldását csak püspök végezheti. Így minden tárgy kedves emlék lesz a szegény templomokban Öminenciájától is.) A kiállítás nem új kitalálások és művészi kreációk (bár ilyen is akad) gyűjteménye lesz, hanem közszemlére tétele azon tárgyakkal, melyek az Országos Központból a magyarországi szegény templomokba szétmennek. Az Oltáregyesület minden tagját szeretettel meghívjuk, hogy jöjjenek el és lássák meg, mit jelentenek adományaik, melyek a Központban összefutnak. Olyan nagy lesz ez a 393 szegény templomba szétküldendő segítség, hogy igazán méltó lesz az Oltáregyesület százezres családjához. A megnyitáskor csak azok jöhetnek el, akiket erre külön meghívóval feljogosítottunk (központi választmány és központi terjesztők, nagyobb jótévedőink és legszorgalmasabb munkatársaink). Oka ennek az, hogy a kiállítás helyiségében nincs elég hely. Ellenben a megnyitás után következő három napon — máj. 29., 30., 31-én — szeretettel tudjuk fogadni összes kedves tagtársainkat. Mindennap reggel 9 órától délután 7 óráig tartjuk nyitva kiállításunkat. Lesznek egészen egyszerű miseruhák (jó erős, tartós anyag a fő a szegény templomok megsegítésénél!), de lesznek meglepetések is! Mivel minden kiállításunk hatalmas propaganda is az Oltáregyesületről — azok előtt kik még nem tagjai — imákat is kérünk a kiállítás ezirányú sikeréért is!

Új Oltáregyesület alakult Győrön, ahol a tagok buzgósága a leghatósabb segítője az új plébániát szervező *Soleczky Endre* lelkész úrnak. — Budapest VIII. kerületében a Jó Pásztor-ról elnevezett egyházközségben, ahol *Sarkadi József* lelkész úr szintén az oltáregyesületi tagokban reméli szorgalmas munkatársait a kápolna hitéletének felvirágoztatásához, — és 90 taggal Sarkadon.

Az Oltáregyesület lelkicsokrát — Szentséges Atyánk püspöki jubileumán — *Olcsvay Géza* művész úr rajzolta meg igazán, pompás ízlést és finomságot adott nagyszerű keretnek, ahhoz a gyönyörű lelki tartalomhoz, melyet a számok így fejeznek ki: Szentmiseáldozat 269, szentmishallgatás 2363, szentáldozás 20.040, Szentséglátogatás 20.074, szentségimádási óra 16.651, Keresztút 347, rózsafüzér 3840, erénygyakorlatok 2.763.386 (nem téves szám!), imádságok 11.586, röpimák 107.291, litániák 1829, lelki áldozások 681.940.

Első áldozóinknak az Oltáregyesület kiadásában, *dr. Mátrai* átdolgozásában megjelent «Az isteni Gyermekebarátnál» című imakönyvet vegyük. Vászomban 2 P, bőr 10 P, vagy fehér celluloid 5 P-s árban irodánkban, IX., Üllői-út 77. alatt.

Legyünk rajta az egyházközségekben, hogy «Az isteni Gyermekebarátnál» című páratlan tartalmú eucharisztikus imakönyvünket rendeljék tömegesen a szegény gyermekek számára ajándékkul!

Névtelen jótévedő 300 P-t tett az egyik perselyünkbe egy borítékban, amelyen ez állott: «A visszacsatolt területek szegény templomainak felszerelésére, ruházatára». Isten fizesse meg a nagylelkű adományt, amely a még elkésve érkezett kérvények közül két erdélyrészi plébánia megsegítését tette lehetővé.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS**

Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.